

Endelig har Mindretallet haft under Overvejelse at stille Ændringsforslag om, at Skatteraadene skulle bortfalde, idet deres Betydning i de fleste Tilfælde vistnok maa anses for minimal; Mindretallet forbeholder sig at tage Spørgsmaalet op til Lovforslagets 3die Behandling.

Et andet Mindretal (Poul Christensen, P. Munch og K. Pedersen) maa overfor Flertallets Bemærkning om, at Udgiftsstigningen til humane og sociale Formaal og til Lønforhøjelser har „væsentlig Skyld“ i, at der nu kræves nye Skatter, fremhæve, at denne Udgiftsforøgelse har været ledsaget af stadige Skatteforhøjelser, der for en stor Del have ramt de samme Folkelag, som de omtalte Foranstaltninger skulde komme til gode. Hvis den store Stigning, der siden 1905 har bragt Militærudgifterne op fra godt 21 Millioner til ca. 32³/₄ Million (hvoraf ca. 5,400.000 ekstraordinært) paa Budgettet for 1912—13 (bortset endda fra de Beløb, der komme til paa Tillægsbevillingsloven), ikke havde fundet Sted, vilde nye Skattepaalæg efter Mindretallets Opfattelse i dette Øjeblik ikke have været nødvendige, og hvis Militærudgifterne havde været nedbragte efter vore Ønsker, vilde en stor Del af de tidligere Skattepaalæg have kunnet undgaas.

Som Forholdene nu stille sig, erkender Mindretallet, at nogen Skatteforøgelse maa anses for fornøden. Man anser det for rigtigt at tage denne Forøgelse paa Indkomstskatten og navnlig paa Formueskatten, men man kan kun gaa med til Forhøjelsen, naar den bliver af midlertidig Karakter, saaledes at Folketinget faar Magt til atter at bringe den til Ophør, hvis den overflødiggøres ved en Formindskelse af Militærudgifterne. Man har derfor stillet Forslag om, at der fastsættes et Grundbeløb for Indkomst- og Formueskatten, med hvilket disse tilsammen vilde indbringe et lignende Beløb som nu, men at det skal tillades ved Beslutning paa Finansloven at forhøje dette Grundbeløb. Og Mindretallet er villigt til for Finansaaret 1912—13 at gaa med til et Tillæg af $\frac{1}{3}$,

saaledes at de to Skatter for dette Aar skulde indbringe omkring 18 Mill. Kr. ligesom efter Regeringens Forslag. Flertallet har i Forstaaelse med Finansministeren sluttet sig til vort Forslag om, at Forhøjelse af de to Skatter kan ske paa Finansloven, men det kræver, at det faststaaende Grundbeløb skal være ca. 18 Mill. Kr.; til dette Grundbeløb kan Mindretallet ikke gaa med, da det netop er dets Hensigt at bevare for Folketinget Muligheden for uden ny Lov atter at fjerne den Forhøjelse, der nu foregaar.

Mindretallet billiger Indførelsen af en Rateskala, men det mener ikke, at de af Regeringen og Flertallet foreslaaede Satser bringe en blot nogenlunde retfærdig Fordeling af Byrden. Forhøjelsen bliver desuden ved disse Forslag af en saadan Karakter, at Betydningen af „Forsvarsskatten“ af 1909 delvis ophæves, ikke saaledes, at den Forøgelse for Indtægter over 3,000 Kr. og Formuer over 15,000 Kr., der da indførtes, bortfalder, men saaledes, at „Forsvarsskatten“ nu udstrækkes til Indtægter fra noget under 2,000 Kr. til op mod 3,000 Kr. og til de fleste Formuer under 15,000 Kr. Det Spring i Satserne, der i 1909 indførtes ved 3,000 Krs. Indtægt og 15,000 Kr.s Formue forsvinder nu. Den af Flertallet anbefalede Skala bringer nemlig en forholdsvis langt stærkere Stigning for Indtægter paa 2,000—3,000 Kr. end for Indtægter fra 3,000 Kr. op til omkring 10,000 Kr., ligesom Stigningen er betydelig større for Formuer under 15,000 Kr. end for Formuer derover langt op over 50,000 Kr. Det stærke Spring i Rateskalaen fra 1,5 til 2,5 bevirker, at Skatten for Indtægter paa 2,000—3,000 Kr. efter Regeringens Beregning stiger fra 845,500 Kr. til 1,110,900 Kr. eller med 31,4 pCt., medens den for Gruppen 3,000—4,000 Kr. kun stiger med 20,6 pCt., ja selv fra 10,000—15,000 kun med 27,3 pCt. Skarpest viser Forskellen sig for en Indtægt af 2,900 Kr.; for en saadan Indtægt stiger Skatten i Provinsbyerne fra 30,80 til 45,60, altsaa med næsten 50 pCt., paa Landet fra 32,20 til 48,40, altsaa med godt 50 pCt., medens den for 100,000 Kr. kun stiger